

Роз'яснення щодо доступу до інформації про особу відповідно до статті 10 Закону України «Про доступ до публічної інформації»

Закон Законом України «Про доступ до публічної інформації» (далі – Закон) визначає порядок здійснення та забезпечення права кожного на доступ до інформації, що знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом, та інформації, що становить суспільний інтерес.

Так, частина друга статті 19 Закону передбачає, що запитувач має право звернутися до розпорядника інформації із запитом на інформацію незалежно від того, стосується ця інформація його особисто чи ні, без пояснення причини подання запиту.

Водночас Закон гарантує право особи знати у період збирання інформації, але до початку її використання, які відомості про неї та з якою метою збираються, як, ким і з якою метою вони використовуються, передаються чи поширюються, крім випадків, встановлених законом (пункт 1 частини першої статті 10 Закону).

Згідно частини п'ятої статті 13 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» висновки щодо застосування норм права, викладені у постановках Верховного Суду, є обов'язковими для всіх суб'єктів владних повноважень, які застосовують у своїй діяльності нормативно-правовий акт, що містить відповідну норму права.

Так, Уповноважений як суб'єкт владних повноважень зобов'язаний застосовувати висновки щодо застосування норм Закону, які викладені у постановках Верховного Суду.

У постановках Великої Палати Верховного Суду від 10.12.2020 у справі № 9901/105/20, від 10.02.2021 у справі №9901/22/20, від 20.05.2021 у справі № 9901/275/20, від 08.07.2021 у справі № 9901/235/20 міститься правовий висновок: «Запитувач має право звернутися до розпорядника інформації із запитом на інформацію незалежно від того, стосується ця інформація його особисто чи ні, без пояснення причини подання запиту, але з дотриманням, зокрема, пункту 1 частини першої статті 10 Закону».

У свою чергу у постанові від 10.02.2021 у справі №9901/22/20 Велика Палата Верховного Суду дійшла наступних висновків:

«Кожна особа має право знати у період збирання інформації, але до початку її використання, які відомості про неї та з якою метою збираються, як, ким і з якою метою вони використовуються, передаються чи поширюються, крім випадків, встановлених законом (пункт 1 частини першої статті 10 Закону). Оскільки Закон гарантує відповідне право кожній особі, то його реалізація не

залежить від того, чи така особа є приватною, чи перебуває на публічній службі...

...Недотримання визначеного у пункті 1 частини першої статті 10 Закону права людини, стосовно якої збирається наявна у володінні її розпорядника інформація, дозволяє останньому відмовити в її наданні. Така відмова у доступі до інформації буде пропорційною меті захисту прав і свобод особи, щодо якої запитувач збирає інформацію...».

Таким чином, з урахуванням викладених висновків Великої Палати Верховного Суду запитувач має право звернутися до розпорядника інформації із запитом на інформацію незалежно від того, стосується ця інформація його особисто чи ні, без пояснення причини подання запиту, але з дотриманням, зокрема, пункту 1 частини першої статті 10 Закону.